

валери. Когато солдатитѣ са наредихъ въ ложиментѣтъ и посочениитѣ отъ тѣхъ двама кавалери излѣзохъ отирѣдъ, скомандувахъ „на краулъ” и заповѣдахъ на гарниститѣ да свирятъ „честь.” Подъ придружението на турекитѣ гърмежи, на солдатитѣ бѣхъ окачени кръстоветѣ, при което генералѣтъ заяви, че той почивъ отъ този полкъ именно за това че той не принадлежеше къмъ неговата дивизия. „На своитѣ той ще раздаде послѣ.” Задъ траншеята на Зелената гора бѣхъ два пѣтя; сравнително безопасниитѣ, чрѣзъ Брестовецъ, покрай правофланговата батарея, и много опасниитѣ, напъряко, каторѣчи въ срѣдата между нашиитѣ и турскитѣ траншеи. Нѣмаше защо да са съмнѣваме за това, че Скобелевъ ще избере вториитѣ пѣтъ, като са възползува отъ случайтѣ да разгледъ: не сж ли измѣнили и турцитѣ своитѣ позиции. Когато ний са върнахме въ траншеята, батареята бѣше вече годова. „Днесъ прѣзъ ноцѣта ний ще имъ покажемъ нашиитѣ топове,” радоваше са Скобелевъ.

Въ два частѣ прѣзъ ноцѣта рѣшихъ „да покажѣтъ на неприятелѣтъ топоветѣ.” Отъ четаретѣ топове дадохъ залпъ. Неговѣтъ огнь на минута обзе изъ тъмнината и грозниитѣ профилъ на нашата траншея и странитѣ на поблѣднѣлитѣ дървета отзадъ него.... Червенината на разривѣтъ обнаружи тѣй сжщо черниитѣ гребени на турекитѣ брустверъ.... Картечѣтъ, по видимоу, причини на неприятелѣтъ малко вреда, защото залповетѣ отъ тамъ утихнѣхъ и бѣше замѣтно, че въ центрѣтъ, турцитѣ са оттегляватъ назадъ.

Батареята, по този начинъ, бѣше готова и на Митрофана Колоколцевъ — саборниитѣ унтеръ-офицеръ, са паднѣ Георги Колоколцевъ подъ огньтъ честно извърши дѣлото си и уцѣлѣ за чудо. Генералѣтъ отъ утринѣта пита за него, оказа са че билъ проведенъ въ Брестовецъ. Скобелевъ положи Георгия въ пакетъ, на който написа:

„Въ траншеитѣ, 31 Октомври 1877 год.

„На унтеръ-офицера Колоколцеву, съгласно обѣщанието ми, за распорядителностъ, мжжество и храбростъ, оказанна въ дѣлото на 29 срѣщу 30 Октомври. За Бога молитва, за царя служба не пропаднава. Отъ душа та поздравлява уважающий та Михаилъ Скобелевъ.”

Когато този конвертъ са дописваше, Колоколцевъ са яви самъ. Тутакси бѣхъ наредени солдатитѣ въ траншеята и подъ звуковетѣ на „военната честь” отъ полковиитѣ